

**РЕШЕНИЕ № 362 ОТ 29.06.2020 Г. ПО ГР. Д. № 2703/2019 Г. НА
РАЙОНЕН СЪД - ДУПНИЦА**

ECLI:BG:RC151:2020:20190102703.001

РЕШЕНИЕ

29.06.2020

Дупница

Н. Г. Град

В ИМЕТО НА НАРОДА

II гр. отделение

Районен съд - Дупница състав

19.06.2020

на Година

И. Д. В публично съдебно заседание в следния състав:

Председател

Членове

Съдебни заседатели:

1.

Р. А.

2.

Секретар:

Председателя на състава Прокурор:

Сложи за разглеждане докладваното от

Гражданско

2703 2019

дело № по описа за г.

ЕООД, ЕИК , със седалище и адрес на управление: общ. , представлявано от Н. Л. Д., чрез адв. Владислав Иванчов, адрес за връчване на съобщенията съгласно чл. 39, ал. 1 от ГПК: гр. София 1000, ул. "Пиротска" № 3, е предявило срещу ЕООД, ЕИК , със седалище и адрес на управление: , представлявано от управителя В. И., иск с правно основание чл. 372, ал. 1 ТЗ. Искането е за осъждане на ответника да заплати на ищеца 9 218, 44 лв. - главница, явяващо се неизплатено задължение по фактура № 206/31.12.2018 г., по фактура № 230/31.01.2019 г. и фактура № 265/28.02.2019 г., издадени по договор за превоз от 30.10.2018 г.; лихва за забава в размер на 738, 48 лева. Претендират се и направените по делото разноски.

Ищецът твърди, че на 30.10.2018 г. сключил с ответника договор за превоз, съгласно който ответникът - товародател му възлагал превоз на товари, извършвани от него съобразно уговореното. За извършените услуги издал 3 броя фактури, като към тях са приложени и подписани товарителници за съответните превози на товари: фактура № 206/31.12.2018 г. на стойност 711, 96 лева; фактура № 230/31.01.2019 г. на стойност 4 962, 86 лева; фактура № 265/28.02.2019 г. на стойност 3 543, 62 лева. Общата дължима сума по фактурите е 9 218, 44 лв.

Върху всяка от дължимите суми е начислена лихва за забава от деня, следващ датата на издаване на фактурата до деня на подаване на обезпечителната молба в съда: по фактура № 206/31.12.2018 г. - лихва в размер на 62, 69 лева; по фактура № 230/31.01.2019 г. - лихва в размер на 394, 27 лева; по фактура № 265/28.02.2019 г. - лихва в размер на 281, 52 лева. Общата дължима лихва е в размер на 738, 48 лева.

В постъпилния отговор искът се оспорва като неоснователен. Твърди се, че не са подавани заявки за превоз по процесните фактури. Представените товарителници не са подписани от представител на ответника.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Ищецът е представил договор за превоз на товари, сключен на 30.10.2018 г. между него като превозвач и ответника като товародател. Съгласно чл. 26 от договора възнаградението на превозвача по издадената за превоза фактура се заплаща в 20-дневен срок по сметката, посочена във фактурата. Представени са и описаните в исковата молба фактури с приложени към тях товарителници с получател на товара ЕООД и кантарни бележки с купувач " ЕООД.

Видно от заключението по назначената съдебно-счетоводна експертиза, прието от съда като компетентно и пълно, гореописаните фактури са осчетоводени в ЕООД, чиито счетоводни записвания са водени редовно. По

процесните фактури не са извършвани плащания, поради което общият размер на задължението е 9 218, 44 лв., а на обезщетението за забава за претендирания период - на 662, 27 лева, при изчисляването му съгласно чл. 26 от договора между страните - след изтичане на 20-дневния срок от издаване на фактурите.

При така установените факти и обстоятелства по делото, съдът намира следното от правна страна:

Предявен е иск с правно основание чл. 372, ал. 1 от ТЗ, по който ищецът следва да докаже сключването с ответника на договор за превоз, респ. - постигнато съгласие между страните относно съществените му елементи - превозните товари и цената на превозната услуга, както и изпълнението на задълженията на превозвача съгласно договора.

С доклада по делото е прието за безспорно сключването между страните на договор за превоз от 30.10.2018 г. Въз основа на договора ищецът е осъществявал превоз на товари, възложен му от ответника, видно от съставените товарителници и кантарни бележки. Уговореният начин за заплащане на възнаграждението за осъществените превози е в 20-дневен срок от издаване на фактурите по сметката, посочена в тях.

Посредством изготвената счетоводна експертиза по делото е установено, че фактурите, издадени от ищеца във връзка с описаните в приложените товарителници превози, са осчетоводени в счетоводството на ответника. Само по себе си отразяването на фактурите в счетоводството на ответника представлява признание на задължението и доказва неговото съществуване.

От друга страна, процесната сделка е търговска по смисъла на чл. 286, ал. 2 от ТЗ и в конкретния случай е приложим чл. 301 ТЗ: счита се, че търговецът потвърждава действията на лице, действало от негово име без представителна власт, ако не се противопостави веднага след узнаването на тези действия. Дори да се приеме, че товарителниците не са подписани от представител на ответника /въпреки положения подпис и печат на дружеството и липсата на твърдения и доказателствени искания за установяване неистинност на документите/, безспорно е, че ответникът е узнал за действията на лицето, подписало товарителниците - в случая знанието не се презюмира, а се установява по безсъмнен начин от осчетоводяването на фактурите в счетоводството на ответното дружество.

Следователно по делото е установено изпълнението на задълженията на ищеца по сключения договор за превоз с ответника - товародател, който е длъжен да плати на превозвача уговореното в договора възнаграждение. От заключението по назначената съдебно - счетоводна експертиза се установи, че по процесните фактури няма извършвани плащания. Поради това искът за осъждане на ответника да заплати на ищеца претендираното вземане за възнаграждение е основателен. Частично основателен е и искът за заплащане на обезщетение за

забава, изчислено съобразно договора между страните /не от деня, следващ датата на издаване на фактурата/ - за сумата 662, 27 лева; за разликата до претендираните 738, 48 лева искът следва да бъде отхвърлен.

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът следва да заплати направените от ищеца разноси по водене на делото /в общ размер на 1918, 74 лв.: 418, 74 лв. - държавна такса, 300 лв. - възнаграждение за вещо лице, 1200 лв. - адвокатско възнаграждение/ съразмерно с уважената част от исковете на стойност 1899, 55 лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА [REDACTED] ЕООД, ЕИК [REDACTED], да заплати на [REDACTED] ЕООД, ЕИК [REDACTED], представлявана от Адвокат Владислав Иванчов, сумата в размер на 9 218, 44 лв. - главница, представляваща неизплатено задължение по фактура № 206/31.12.2018 г., по фактура № 230/31.01.2019 г. и фактура № 265/28.02.2019 г., издадени по договор за превоз от 30.10.2018 г.; лихва за забава в размер на 662, 27 лева, като ОТХВЪРЛЯ иска за разликата до претендираните 738, 48 лева.

ОСЪЖДА [REDACTED] ЕООД, ЕИК [REDACTED], да заплати на [REDACTED] ЕООД, ЕИК [REDACTED], разноси по водене на делото съразмерно с уважената част от исковете на стойност 1899, 55 лв.

Решението може да бъде обжалвано пред Окръжен съд - Кюстендил в 2 - седмичен срок от връчването му на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: